

Nordisk Kirkeretskonference august 2015 i Roskilde

Indledende møde søndag d. 23/9 med oplæg af biskop emeritus Carl Axel Aurelius og biskop Peter Fischer-Møller

5 synspunkter på forholdet mellem stat og kirke i Danmark 2015 – med sideblik til folkekirkens styringsniveauer

1) Forbindelsen mellem stat og folkekirke har stadig værdi for begge.

Staten bliver mindet om at mennesker er mere end vælgere, skatteydere, patienter eller klienter. Kirken bliver holdt fast på et ansvar for mere end sig selv og sine medlemmer.

2) Den måde relationen kommer til udtryk på (Grundlovens § 4: Den evangelist-lutherske kirke er den danske folkekirke og understøttes som sådan af staten) er gennem tiden blevet ændret og kan/bør også fremover blive ændret. Lige nu er det spørgsmålet om statens tilskud til præsternes løn, der stilles spørgsmål til, og som kan omlægges til tilskud til de almenyttige og kulturarvsrelaterede opgaver folkekirken varetager.

3) Den lokale forankring er fortsat værdifuld, men samarbejdet skal udvikles.

Sognet og pastoratet er stadig bærende i den danske folkekirkeforståelse, men der er brug for fortsat udvikling af samarbejdet i provsti, på stiftsplan og på landsplan. Lovgivningen bør understøtte folkekirkens mulighed for at varetage flere opgaver i provsti, på stiftsplan og landsdækkende.

4) Det vil ikke gavne hverken folkekirke eller stat, hvis folkekirken som institution engagerer sig politisk. Det udvalgsarbejde, der foregik i 2013-14, og som resulterede i Betænkning 1544 mundede ikke ud i en anbefaling at etablering af et kirkeråd med mandat til mere generelt at handle og udtale sig på Folkekirkens vegne, men fokuserede på ansvaret for den fælles folkekirkelige økonomi og kirkens indre anliggender (ritualer, autorisation af salmebøger og bibeloversættelser o.l.). Jeg er godt tilpas med den fortolkning af den lutherske toregimentelære, som lægger begrænsninger på Folkekirken som samlet politisk magtfaktor. Jeg ønsker ikke et råd/synode, der kan udtale sig på kirkens vegne om samfundsforhold.

5) Folkekirken skal ud af sit "eksistentielle eksil". Folkekirken har i løbet af de sidste 150 år trukket sig stadig mere fra samfundslivet. Først overlod man naturen til Darwinismen og naturvidenskaben, derefter overlod man det sociale til Steincke og socialreformerne i 30erne. I efterkrigstiden overlod man dannelse og almen oplysning til skolen. Resultatet har været, at Folkekirken har koncentreret sig om "hin enkelte" og de individuelle eksistentielle grundspørgsmål - foruden gudstjenester, ritualforvaltning og kirkelig undervisning. Men evangeliet taler til os som kristne som: JORDENS salt og VERDENS lys – ikke kirkens salt og menighedens lys. Det skal blive synligt og hørbart, at evangeliet ikke kan lukkes inde i kirkerummet, at det har med hele livet at gøre. Staten/politikerne kan ikke reservere det politiske for sig selv.

Roskilde d. 23/9 2015 Peter Fischer-Møller